

ment du contrat). Je ovšem pochybno, zda se dostane normativní teorii plodné kritiky právě od Francouzů. Že tato teorie nemá ve Francii (na rozdíl na př. od Italie) přívrženců, jsouc téměř neznáma, nelze vysvětlovati jen neznalostí jazyka, ale spíše charakteristickým sklonem Francouzů k realistickému pojmání práva, kterému není vlastní přesné lišení skutečnosti a světa norem, propagované právě normativní teorií. Plodná kritika však předpokládá alespoň příbuznou myšlenkovou rovinu, schopnost vmysliti se v kritisované dílo.

Weyr shrnuje ve své stati dnešní svoje pojetí normativní teorie v principu i v aplikaci a je proto četba pojednání zajímavá i českému čtenáři. Ku konci dokazuje její upotřebitelnost na konkrétních problémech, někde je však souvislost hodně nejasná. Zejména není patrné, co má normativní teorie společného s materiálně-právní mocí správních aktů (logicky, nikoli politicky). Normativní teorie jeví tu podobnou tendenci jako většina filosofických nauk o právu: chce býti hodně »praktická«, rozumíme-li praktičností význam pro řešení konkrétních otázek právních. Ještě jasněji to bylo patrné na jiné otázce (o níž se zde Weyr nezmiňuje), kdy byla normativní teorií odůvodňována přípustnost delegace zákonodárné moci. (Weyr: Časopis pro právní a státní vědu VI. str. 100 a zejména Neubaue r, Meze moci nařizovací, tamtéž, VII, 394.). Z učení o hierarchii norem prý plyne, že delegace je zásadně přípustna, pokud zákon nestanoví jinak. Že by důsledek juristické noetiky mohl býti vyloučen pozitivním právem a tedy s ním konkurovat, je hned prima facie pochybno. Mám za to, že normativní teorie nepotřebuje umělého rozšiřování své kompetence. Tím méně, že podobné pokusy ruší její logickou stavbu. Samo rozlišení toho, co jest a co má býti, jako různých myšlenkových světů a přezkoumání základních pojmů právních jí zaručuje význam a ušetří toho, kdo prošel její naukou, přítěže jalových a právnícky neřešitelných »problémů.«

Ostatní obsah svazku tvoří články národohospodářské (Engliš: Výdaje řádné a mimořádné; Krejčí: Pojem a význam populace: Přehled hlavních problémů populačních; Loevenstein: Zdatnost poplatná) a prof. Krejčího kapitola z dějin právnické fakulty Masarykovy university (»Rozvoj právnické fakulty Masarykovy university v prvním šestiletí jejího trvání«).

Z CASOPISŮ. České právo. Ročník VIII., č. 1. Dr. Rudolf Král: Do Nového roku 1926; Emil Svoboda: Co jest proti dobrým mravům. (Odmítavá kritika rozhodnutí nejvyššího soudu, které prohlásilo za

nicotnou podle odst. I. §u 879 o. z. smlouvu o zřízení služebnosti toho obsahu, že majitel pozemku nesmí stavěti blíže než 6 m od hraniční čáry. V důvodech uvádí nejvyšší soud, že žalobkyně neuvedla, jaký má zájem na tom, aby služební pozemek nebyl zastaven, naproti tomu však smlouva znemožňuje nabyvatelům stavbu obytného domu, ač k tomuto účelu bylo staveniště koupeno, což jest při nedostatku stavebních parcel a bytové nouzi tím povážlivější. Závěr autorův: »Není na čase, aby toto popřevratové lámání zákona přes kolena — s hlediska opportunity — přestalo? Smutno je z takových rozsudků tomu, kdo si zvykl skláněti se před jasným a nesporným ustanovením platného práva.«); JUDr. Václav Svoboda: Může-li býti žena v nesporném řízení plnomocněncem. (Odpovídá proti převládajícímu názoru na otázku kladně.)

Juristenzeitung für das Gebiet der Tschechoslowakischen Republik. Ročník VII., č. 1.—2. Edmund Prochazka: Unterhaltsansprüche bei Ehetrennung nach Ehescheidung; Dr. Hans Grohmann: Der Streit um den Faktorengerichtsstand; Dr. Hugo Fux: Die Schadenersatzpflicht der Eisenbahnunternehmungen bei Körperbeschädigungen außerhalb des Haftpflichtgesetzes; Prof. Dr. Heinrich Klang: Das letzte Heft der Entscheidungen des Obersten Gerichtshofes in Wien; Dr. Erwin Hexner: Die Verordnungen des bevollmächtigten Ministers für die Slowakei; Dr. Carl Zebor: Die Gemeinden im Reformentwurf über direkte Steuern; Dr. J. Frankfurter: Die Aufwertung von Hypotheken in Deutschland.

Právní obzor. Ročník VIII., sešit 10: Dr. Jaroslav Horák: Problém držby v moderním zákonodárství se zřetelem na právo československé (Dokončení); JUDr. K. Koržinský: Čsl. státní občanstvo (Dokončení); Dr. St. Benko: Rozhodnutia Najv. Spr. súdu R. Č. S.; Dr. C. Bařinka: Přehled občanských rozhodnutí N. S. — Příloha: Věstník ministerstva unifikačního: O činnosti unifikačního ministerstva v poslednom vládnom období (1922—1925). Prejav ministra Dr. Ivana Markoviča pri odchode z ministerstva unifikácie, dňa 11. decembra 1925. —

Soudcovské listy. Ročník VII., č. 1. Antonín Horák, r. n. s.: Dosah paragrafu 951 n. zn. obč. zák., čili máme-li i nadále žalobu pro bezprávnost darování. Upozornění pro revisi občanského zákoníka; Václav Cícha, r. n. s.: Nejvyšší soud. (Podmínky jeho prosperity. — Autor se přimlouvá, aby nejvyšší soud byl přeložen do Prahy, což jedině umožní získati pro tento tribunál nejpůsobilejší síly. Na článek reagoval univ. prof. Dr. Jaromír Sedláček v úvodníku »Kolem nejvyššího soudu« v Lidových novinách z 22. ledna 1926; zdůrazňuje kulturní význam nejvyššího soudu právě v Brně a přimlouvá se, aby i nejvyšší správní soud byl z Prahy přeložen v zájmu neodvislosti od ústředních úřadů i politických stran. Viz »Deník«.)

Všehrd. Ročník VII., č. 4. Dr. Jaroslav Lepař: Otázka valorizační; Dr. Karel Kizlink: Fakultativní výplata směnek podle práva francouzského (Francouzským zákonem z 28. srpna 1924 o výplatě cenných papírů šekem byly podrobeny zvláštnímu řízení protestnímu ony